

2. Zarzut drugi dotyczący zasadniczej zmiany pierwotnych warunków zamówienia, która mogła wypaczyć wynik przetargu.

Strona skarżąca utrzymuje, że stosunek pomiędzy punktami przyznanymi oferentowi, któremu zostało udzielone zamówienie, a punktami przyznanymi stronie skarżącej w odniesieniu do wszystkich kryteriów oceny uległby odwróceniu, gdyby wybrana oferta została oceniona z uwzględnieniem warunków, na jakich spółka, której udzielono zamówienia, wykonuje to zamówienie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ instytucja zamawiająca nie przestrzegła art. 113 rozporządzenia finansowego i art. 161 ust. 2 rozporządzenia delegowanego⁽²⁾ z tego powodu, iż charakterystyka i czynniki decydujące o przewadze wybranej oferty nie zostały przekazane w terminie piętnastu dni kalendarzowych od dnia otrzymania wniosku strony skarżącej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

(²) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2014 r. – Dyckerhoff Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-284/14)

(2014/C 245/27)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Dyckerhoff Polska sp. z o.o. (Nowiny, Polska) (przedstawiciel: K. Kowalczyk, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uchylenie decyzji Komisji 2013/448/UE z 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (DU L 240, str. 27).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący

— Niezgodności wydanej decyzji z prawem unijnym, zwłaszcza z dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu europejskiego i Rady z 13 października 2003 r. oraz decyzja Komisji 2010/2/UE z 24 grudnia 2009 r.

2. Zarzut drugi dotyczący

— Naruszenia zasady równego traktowania, poprzez ustalenie jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego na tym samym poziomie dla wszystkich sektorów, bez uwzględnienia, że sektory narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji, w tym sektor obejmujący produkcje cementu, powinny być traktowane odmiennie niż sektory niedotknięte takim znaczącym ryzykiem;

oraz naruszenie zasady proporcjonalności.

3. Zarzut trzeci dotyczący

- Na podstawie art. 277 TFUE, niemożności zastosowania art. 10(a) ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 15 ust. 3 decyzji Komisji 2011/278/UE – będących podstawą do wydania zaskarżonej decyzji – w zakresie, w jakim możliwe jest ich stosowanie bez uwzględnienia art. 10 (a) ust. 12-18 dyrektywy 2003/87/WE, art. 16 decyzji Komisji 2011/278/UE oraz decyzji Komisji 2010/2/UE, potwierdzających konieczność szczególnego podejścia do sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji i przyjęcia przez Komisję Europejską jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego dla wszystkich sektorów.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Cyprus przeciwko OHIM (XΑΛΛΟΥΜΙ)

(Sprawa T-292/14)

(2014/C 245/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie R 1849/2013-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „XΑΛΛΟΥΜΙ” dla towarów z klasy 29 – zgłoszenie nr 11 578 473

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Cyprus przeciwko OHIM (HALLOUMI)

(Sprawa T-293/14)

(2014/C 245/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)